PRZEGLĄD PRASY ZAGRANICZNEJ

CODZIENNY BIULETYN WYDZIAŁU PRASOWEGO

MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

Rok VII Warszawa, piątek 8 stycznia 1932 r. Nr. 5

ADRES REDAKCJI: Plac Marsz. Piłsudskiego 9, tel. M. S. Z., wewn. Nr. 53

SPRAWY POLSKIE

POLSKA, RUMUNJA A Z. S. R. R.
MOCARSTWA A Z. S. R. R.

Prager Presse 6.I w art. wst. datowanym z Bukaresztu omawia rokowania rumuńsko - sowieckie o pakt nieagresji oraz trwające od 1926 r. rokowania polsko - sowieckie. Dziennik podkreśla, że do zawarcia takich paktów skłania Sowiety ich obecne położenie gospodarcze. Mianowicie Sowiety chcą zbliżyć się do Francji, która jednak, jako wierna swej tradycyjnej polityce lojalności wobec wschodnich sprzymierzeńców, wskazała Sowietom, że droga do Paryża prowadzi przez Warszawę i Bukareszt. Stanowisko Rumunji w tej sprawie jest o tyle odmienne, niż innych państw, że nie posiada ona uregulowanych stosunków z Sowietami, które — jak wiadomo — nie uznały dotychczas przyłączenia Bessarabji do Rumunji. Znaleziono jednak w toku rokowań polsko - sowieckich formułę, która może zadowolić państwa wschodnio - europejskie: strony zobowiązują się uszanować wzajemnie terytorjalne status quo i nie uciekać się do jego zmiany przez użycie siły.

Dziennik podnosi, że prasa rumuńska uważa te rokowania za zgodne z polityką Małej Ententy, która zawsze pozostawiała swoim członkom wolną rękę w stosunku do Rosji ze względu na wyjątkowe położenie Rumunji.

Kölnische Ztg. 5.I, w koresp. z Moskwy pisze, że prasa tutejsza podała obszerne wyjątki artykułu „Köln. Ztg." w sprawie rokowań polsko-sowieckich, który to artykuł widocznie został przyjęty tutaj z wielkiem zadowoleniem; natomiast rozmowę Emila Ludwiga ze Stalinem pominięto milczeniem. Koresp. cytuje głos „Izwiestij", które piszą, że ukazanie się artykułu w piśmie, które odgrywa kierowniczą rolę w niemieckiej polityce zagranicznej, będzie miało rozstrzygające znaczenie dla opinji niemieckiej co do jej ustosunkowania się do rokowań polsko-sowieckich.

Pedeja Bridi 5.I, (Ryga), nawiązując do wiadomości, wg. której podpisanie paktów o nieagresji przez Łotwę, Estonję, Finlandję i Polskę z Rosją sowiecką ma nastąpić w Rydze, dodaje w swoim komentarzu: Gdyby wiadomość ta okazała się prawdziwą, to należy przyjść do wniosku, że głosy prasy łotewskiej, nawołujące do odgrodzenia się od Polski, były całkowicie uzasadnione. Należy wyrazić ubolewanie z tego powodu, że łotewskie ministerstwo spraw zagranicznych nie chce pójść własną określoną drogą i wszystkie ważniejsze posunięcia w dziedzinie międzynarodowej przeprowadza pod kierownictwem Polski.

„Łotwa — pisze dalej dziennik — mogłaby podpisać pakt o nieagresji, nie czekając zakończenia rokowań polsko-sowieckich. Polska zaś, chcąc podpisać pakt o nieagresji z Łotwą, Estonją i Finlandją jednocześnie, ma w tem ukryte, a znane jej jedynie cele".

La Tribuna 5.I w koresp z Londynu twierdzi, że rokowania francusko - sowieckie interesują Anglję nie tyle ze względu na ich doniosłość i skutki, lecz ze względu na nową politykę Francji, która zmniejszyła swoją niechęć do Sowietów o tyle, że umożliwia to jej powrót do dawnego systemu sojuszów, w celu zapewnienia sobie osławionego „bezpieczeństwa". Posunięcie Francji w odniesieniu do Sowietów łączy się ściśle — zdaniem koresp. — z zagadnieniem rozbrojenia, a pozatem posunięcie to podkreśla wzrost rozbieżności między stanowiskiem anglosasko - włoskiem a stanowiskiem Francji i Małej Ententy, które autor ujmuje w sposób następujący: Sprzymierzeni odmówili Francji granicy Renu, żądanej przez marsz. Focha; układy francusko - amerykańskie i francusko - angielskie z r. 1919 nie weszły w życie; następnie Anglja nie przyjęła układu wzajemnej pomocy i protokułu genewskiego i nie dała się przekonać na konferencji morskiej w Londynie o potrzebie Locarna śródziemnomorskiego; rękojmie Ligi Narodów i paktu Kellogga są mgliste, a Locarno jest niedostateczne, gdyż nietylko, że nie zabezpiecza status quo w Europie środkowo-wschodniej, ale nawet nie daje pewności dla wschodniej granicy Francji, ponieważ — w razie zatargu Francji z Niemcami — Anglja i Włochy określają, kto naruszył układ. Osłabienie siły morskiej Anglji i Włoch na konferencji lodyńskiej nie udało się. A to wszystko skłania Francję do zmiany polityki, tem bardziej, że Anglja nie może udzielać Rosji dzisiaj kredytów długoterminowych, co daje pewną swobodę ruchów polityce francuskiej. Przyczynią się do tej swobody Francji także i ta okoliczność, że An-

glja stara się obecnie o zacieśnienie stosunków z dominjami i o ile możności dąży do rozluźnienia swych stosunków z Europą, z którą dominja nie chcą się wiązać. Dla tego zawarła Francja sojusz z Polską i M. Ententą, uważając go za najlepsze zabezpieczenie dla siebie. Ponieważ jednak Mała Ententa powstała przedewszystkiem ze względu na Węgry, a Polska jest zagrożona od wschodu, więc Francja chce zabezpieczyć Polskę przed Sowietami, żeby móc później włączyć ją do Małej Ententy i w ten sposób zabezpieczyć status quo. Koresp. uważa to jednak za słaby pomysł, gdyż Sowiety — jego zdaniem — nigdy nie opuszczą Niemiec dla Francji.

POLSKA A GDAŃSK.

Deutsche Allg. Ztg. 8.I, w koresp. z Gdańska pisze, że Senat Gdańska zgłosił protest do rządu polskiego z powodu nowych zarządzeń celnych, które jakoby naruszają zobowiązania Polski wobec Gdańska. Dziennik podnosi, że przedstawiciel Polski min. Strassburger zgłosił gotowość omówienia tylko sprawy układu weterynaryjnego i sprawy kontyngentów dla Gdańska, natomiast w sprawie ostatniej podwyżki ceł polskich odmówił rokowań.

SYTUACJA POLITYCZNA I GOSPODARCZA W POLSCE.

Vorwaerts 7.I, donosi, że pod protektoratem rządu polskiego odbyły się w Warszawie narady, w czasie których omawiany był projekt ogłoszenia kilkuletniego moratorjum dla rolnictwa i przemysłu. Omawiany był również plan skreślenia zaległych długów rolnictwa i przemysłu w zakresie ubezpieczeń.

Kaja 5.I, (Tallin) w art. wst. omawia ciężką sytuację polskiego rolnictwa i, przytaczając dane liczbowe, stwierdza jaką poważną rolę dla Polski odgrywa eksport zboża. Dziennik podkreśla, że rząd polski wszelkiemi sposobami stara się ułatwić sytuację rolnikom przez stosowanie premij eksportowych, standaryzację produktów rolnych oraz umożliwianie prolongowania kredytów krótkoterminowych.

ZAGADNIENIA OGÓLNE

ZBROJENIA I SPRAWA ROZBROJENIA.

Berliner Tageblatt 7.I w art. wst. pisze z powodu śmierci francuskiego ministra spraw wojskowych Andrzeja Maginot: „Został on mianowany podoficerem na polu bitwy i pozostał podoficerem, gdy na stanowisku ministra spraw wojsk. miał możność dowodzenia nawet generałami. Albowiem właśnie naczelni dowódcy armji mieli zaufanie do tego człowieka, który nie mógł z nimi współzawodniczyć co do wojskowej strategicznej wiedzy, który jednak oddał bez żadnych zastrzeżeń na usługi armji wszystkie swoje siły i przekonania. Jest rzeczą słuszną, że francuska prasa narodowa mówi o Maginot, że wytworzył w armji zaufanie do jej dowódców, a w kraju zaufanie do armji". Dziennik podnosi, że zgon min. Maginot właśnie przed konferencją rozbrojeniową możnaby uważać za ostrzeżenie losu dla rządu Lavala. „Jeżeli we Francji zostanie zrozumiany ten znak losu, śmierć tego człowieka mogłaby być początkiem nowej ery, w której nawet ministrowie spraw wojsk. musieliby pamiętać, że powinni także przyczyniać się do pokoju".

Le Matin 7.I, zamieszcza artykuł, dowodzący konieczności umocnienia północnych granic Francji na równi z granicą wschodnią i twierdzi, że prace nad ufortyfikowaniem wschodu będą zupełnie ukończone w ciągu bieżącego roku.

The Daily Telegraph 5.I pisze, że brytyjski program na konferencję rozbrojeniową będzie obejmował następujące propozycje: a) zmniejszenie maksymalnej pojemności statków wojennych z 35.000 tonn (liczba obecna) do cyfry poniżej 25.000 oraz obniżenie ich zbrojeń z 16 calowych armat do 12 lub 13.5-calowych, b) przyszłe krążowniki mają nie przewyższać pojemności 8.000 ton, zaś armaty, stanowiące ich uzbrojenie mogą być najwyżej 6-calowe i c) całkowite zniesienie łodzi podwodnych.

Autor przewiduje, że na konferencji rozbrojeniowej Niemcy wystąpią z żądaniem zniesienia stosowanego do nich zakazu budowy łodzi podwodnych, wobec tego, że nawet „drobni sąsiedzi" Niemiec jak Polska, Finlandja i Łotwa posiadają łodzie podwodne, a Sowiety mają nawet 15 łodzi gotowych do działań.

Il Popolo d'Italia 5.I, w koresp. z N. Yorku informuje o złożeniu przez posła Winsona projektu nowych zbrojeń morskich Stanów Zjednoczonych; projekt ten przewiduje jedynie zastąpienie przestarzałych statków morskich nowemi.

SPRAWA ODSZKODOWAŃ I RŁUGÓW.

Prasa francuska 5 — 6.I naogół ustosunkowała się do propozycji dziennika „Dépêche de Toulouse" dość chłodno. Jedynie „La Republique" wyraża swe zadowolenie z projektu dziennika tuluskiego, a „Le Populaire" oświadcza swą całkowitą solidarność z „Dépêche".

„Journal des Débats" uważa stanowisko organu socjalistycznego za objaw normalny, gdyż „oddawna już II-ga międzynarodówka domaga się skreślenia wszystkiego, co przypominać jeszcze może zwycięstwo".

Szereg artykułów w prasie podkreśla oczekiwanie opinji publicznej Francji na wypowiedzenie się w tej sprawie przywódców partji, której organem jest „La Dépêche", a mianowicie Herriot, Daladier, Caillaux i Sarraut.

Le Journal 6.I, w art. St. Brice'a nazywa propozycję odroczenia konferencji lozańskiej na rok zabawą w bańki mydlane, gdyż odroczenie takie nie ułatwiłoby rozstrzygnięcia sprawy. Rządy zainteresowanych państ nie mogą liczyć na to uregulowanie długów wojennych dopóty, dopóki nie zostaną uregulowane długi prywatne; sposób uregulowania tych długów prywatnych powinien być wzięty za podstawę przy omawianiu długów wojennych.

Deutsche Tageszeitung 7.I, w koresp. z Paryża podaje wiadomość o rozmowach ambas. Hoescha z min. Flandin'em, z których wynika, że Francja gotowa byłaby przedłużyć o 2 lata moratorjum. Dziennik podaje tę wiadomość pod nagłówkiem: „Wagt man uns das tatsächlich zu bieten?"

Berliner Tageblatt 6.I, w koresp. z Londynu pisze, że w dniu dzisiejszym powraca Mac Donald z 3-tygodniowego wypoczynku i należy się liczyć z ożywieniem działalności rządu. Na czoło zagadnień polityki zagranicznej wysuwa się sprawa rozbrojenia i sprawa odszkodowań. Między różnemi projektami załatwienia tej ostatniej sprawy wysuwane jest ponownie dwu - lub trzy - letnie moratorjum dla Niemiec z dodaniem klauzuli gwarancyjnej, określającej, że podjęły one dalsze spłacanie odszkodowań po upływie moratorjum tylko za wyraźną zgodą międzynarodowego komitetu finansowego. Taki komitet prawdopodobnie zostałby utworzony przy Banku Wypłat Międzynar., a wyraziłby on zgodę na podjęcie spłaty odszkodowań tylko wówczas, gdyby się przekonał, że

przez to równowaga finansowa Niemiec nie zostanie zachwiana. Co się tyczy długów angielskich wobec Ameryki, to należy się liczyć z możliwością, że Anglja będzie żądała zniżenia stopy procentowej od swoich długów z 3 na 2 proc. t. j. do poziomu procentów, płaconych przez Francję na podstawie układu Mellon-Berenger.

The Daily Telegraph 5.I. Kor. dypl. omawia sprawę reparacyj i pisze, że w niektórych poważnych kołach bankowych wyrażana jest opinja, iż konferencja w Lozannie powinna się wstrzymać od opracowania konkretnego, choćby prowizorycznego, rozwiązania sprawy reparacyj. Według tej opinji konferencja powinna się ograniczyć do zbadania pewnych możliwości, zawartych w raporcie bazylejskim, poczem powinna się odroczyć do lata, w którym to okresie sytuacja polityczna i ekonomiczna się wyjaśni. Pogląd ten opiera się na przekonaniu, że po powszechnych wyborach francuskich i pruskich ministrowie będą mniej wrażliwi na opinję publiczną w swoich krajach. Pozatem podkreśla się, że trzyletnie moratorjum nie zadowoliłoby ani wymagań Niemiec ani też finansowych rynków świata. W przeciwieństwie do tego poglądu miarodajna opinja oficjalna nalega na konieczność natychmiastowego rozwiązania, choćby bardzo ograniczonego i prowizorycznego. Trudno jest dzisiaj przewidzieć — pisze kor. — jakie stanowisko zajmie Berlin i Paryż wobec propozycji odroczenia wszelkich decyzyj do lata. Francja zapewne nie będzie temu sprzeciwiała, zważywszy, że nie pragnie ona, by zostały powzięte jakickolwiek decyzje w sprawie reparacyj przed ogłoszeniem raportu komitetu bankierów w sprawie „zamrożonych" kredytów.

EUROPA ŚRODKOWA.

Berliner Tageblatt 7.I, w koresp. z Wiednia p. t. „Doch Donau-Foederation " podaje, że coraz więcej mnożą się głosy w sprawie federacji naddunajskiej i koła gospodarcze krajów środkowo-europejskich śledzą to zagadnienie z zainteresowaniem. W Austrji ideę tę popiera partja chrześcijańsko-socjalna.

Dziennik podnosi dalej, że nie zgłoszono jeszcze z żadnej strony konkretnego projektu federacji. Jednak różne oświadczenia mężów stanu zdają się zapowiadać „próbę nowej orjentacji środkowej Europy pod względem gospodarczym a tem samem i politycznym."

Vossische Ztg. 7.I, w art.: „Niebezpieczeństwo federacji naddunajskiej" pisze, że prof. Hugelmann wygłosił w Wiedniu odczyt na powyższy temat, w którym podkreślił prawo ludności austrjackiej do samostanowienia o sobie. Prawa tego nie mogą osłabić orzeczenia instancyj międzynarodowych i orzeczenie Trybunału Haskiego w sprawie unji celnej z Niemcami jest tylko Pyrrusowem zwycięstwem przeciwników połączenia się Austrji z Niemcami. Prelegent dalej podnosił, że projekty federacji naddunajskiej oznaczają wyraźny akt nieprzyjaźni wobec Niemiec.

Izwiestja 6.I w związku z wiadomością o projektowanem omówieniu na konferencji państw Małej Ententy w Montreux sprawy utworzenia t. zw. federacji naddunajskiej, piszą, że jest to dawny plan imperjalistów francuskich, obliczony na otoczenie Niemiec z południowego wschodu i na zamknięcie Niemcom dostępu do krajów Europy centralnej. Przy pomocy tego planu Austrja i Węgry mają być przywiązane do wozu zwycięzców wersalskich. Urzeczywistnienie federacji naddunajskiej napotyka wprawdzie na opór wszechniemców austrjackich, natomiast jest popierane zarówno w Austrji, jak i w Węgrzech przez zwolenników odnowienia monarchji pod berłem Habsburgów. Widocznie — podkreśla dziennik — dyplomacja francuska jest tego zdania, że w chwili obecnej, kiedy burżuazja austrjacka i węgierska przeżywa dotkliwe przesilenie gospodarcze, urzeczywistnienie planu federacji naddunajskiej jest na czasie.

Neue Zürcher Ztg. 5.I, nawiązuje do projektu federacji naddunaj. Hantosa i podnosi, że sprawy wschodniej i środkowej Europy dochodzą do krajów zachodnich w dosyć jednostronnem oświetleniu; zainteresowani powinni sami starać się o odpowiednie urabianie opinji. Kraje naddunajskie mają do spełnienia wielką misję kulturalną, której nie podołały ani Austrja ani Węgry, nie umiejąc scalić różnolitych narodowości. Dziennik podnosi, że porozumienie gospodarcze państw naddunajskich może dać pewne wyniki ale ceną jego byłoby ograniczenie stosunków gospodarczych z Niemcami, Włochami i Szwajcarją

FRANCJA A ANGLJA.

Journal des Dèbats 6.I twierdzi, że największe wysiłki dyplomacji niemieckiej skierowane były ku poróżnieniu Francji z Anglją, gdyż wtedy jedynie Niemcy nie będą mieli dostatecznych przeszkód w dążeniu ku zniszczeniu traktatu wersalskiego. W obecnej chwili czują się oni dostatecznie silni, ażeby otwarcie odrzucić wszelkie przyjęte zobowiązania. Jeżeli im się to uda, to świat może być przygotowany na cały szereg ciężkich przejść. Jedynie wspólny wysiłek francusko - angielski może sprzeciwić się temu, zmusić Niemców do opamiętania się i dać spokojną przyszłość narodom Europy.

SYTUACJA POLITYCZNA W JUGOSŁAWJI.

The Manchester Guardian 6.I, w art. wst. omawia zmianę gabinetu w Jugosławji i podkreśla, że jest to „tylko komedja". Autor przypomina, że sprawa zaciągnięcia pożyczki we Francji została już załatwiona zeszłej wiosny.

Vorwärts 7.I, w art. wst. „Patrjota oskarża" pisze o memorjale Swetozara Pribicević'a, o stosunkach w Jugosławji i o przyszłości tego kraju. Pribicević zwraca się przedewszystkiem do młodzieży jugosłowiańskiej i wzywa ją do walki z obecnym rządem.

Dziennik podnosi, że Pribicević położył wielkie zasługi nad uzyskaniem niepodległości dla kraju i posiada prawo występowania w obronie jego przyszłości.

IMPERJUM BRYTYJSKIE.

The Manchester Guardian 5.I, podaje krótką charakterystykę Hendersona i zaznacza, że był on odpowiednim człowiekiem dla Genewy. Traktował on „nieludzkie gwałty" jak „pacyfikację Galicji Wschodniej" b. poważnie i nie cofał się przed powiedzeniem prawdy.

Corriere della Sera 5.I, donosząc o zamierzonem przez Ligę Narodów uznaniu niepodległości Iraku, krytykuje sposób uznawania dojrzałości kraju mandatowego do życia samodzielnego, polegający li tylko na opinji państwa sprawującego mandat.

KONFLIKT CHIŃSKO - JAPOŃSKI.

Izwiestja 6.I, w koresp. z Warszawy komentują artykuł wstępny „Gazety Polskiej", w którym jest mowa o tem, że sympatje do Chin wynikają z błędnych założeń. Dziennik sowiecki podkreśla, pozytywne ustosunkowanie się „Gazety Polskiej" do utworzenia niezależnej Mandżurji oraz podkreśla twierdzenie dziennika polskiego, że dalsze posuwanie się wojsk japońskich do Chin wewnętrznych odpowiada intencjom Ligi Narodów i nie przeczy zasadzie Kuomintangu: Azja dla Azjatów.

Korespondencję powyższą „Izwiestja" podają p. n. „Okupacja odpowiada dążeniom Ligi Narodów — oświadcza polski dziennik rządowy".

Druk. „Kadra", Warszawa, Długa 50, tel 786-30.

Drukowane na prawach rękopisu.

dyplomacja francuska jest tego zdania, że w chwili obecnej, kiedy [illegible] i większa [illegible] zywa [illegible] przez [illegible] niezrozumienie planu federacji naddunajskiej [illegible] na czasie.

[illegible] Zürcher Ztg. 5.I. [illegible] federacji naddunajskiej [illegible] Europy [illegible] jednym [illegible] [illegible]

FRANCJA A ANGLIA

[illegible] Debats 5.I. twierdzi, że najważniejszym [illegible] dyplomacji [illegible] byłby [illegible] Anglią [illegible] Niemcy nie będą mieli dostatecznych przeszkód w [illegible] polityki [illegible]. W obecnym [illegible] odrzucić wszelkie projekty [illegible]. Jeżeli [illegible] to [illegible] świat może być [illegible] na [illegible] szczęście ciężkich [illegible]. [illegible] wspólny wysiłek francusko - angielski może [illegible] się Niemców do [illegible] Europy.

[illegible] POLITYCZNA W JUGOSŁAWII

[illegible] Tag 5.I. w art. [illegible] w Jugosławii [illegible] podkreśla, że [illegible] we Francji [illegible] [illegible]

[illegible] 5.I. w art. „Patriota [illegible]” [illegible] Przybicewicza [illegible] Francji [illegible] wreszcie z [illegible] jego [illegible]

IMPERIUM BRYTYJSKIE

The Manchester Guardian 5.I. [illegible] Hendersona i zaznacza, że był on [illegible] dla Genewy. [illegible] jak pewnik, że [illegible] Wschodnia [illegible] i nie został się przed powiedzeniem [illegible]

Corriere della Sera 5.I. donosząc o [illegible] Ligi Narodów [illegible] dotychczasowy sposób uznawania dojrzałości [illegible] do życia samodzielnego [illegible] państwa [illegible].

KONFLIKT CHIŃSKO - JAPOŃSKI

[illegible] 6.I. w którym z Warszawy [illegible] artykuł wstępny „Gazety Polskiej”, w którym jest mowa o tem, że sympatie do Chin wynikają z błędnych założeń. Dziennik sowiecki podkreśla [illegible] ustosunkowanie się „Gazety Polskiej” do [illegible] niezależności Mandżurji oraz podkreśla twierdzenie dziennika polskiego, że dalsze [illegible] się wojsk japońskich do Chin wewnętrznych odpowiada misjom Ligi Narodów i nie przeczy zasadzie Kontynentu Azja dla Azjatów.

Korespondencje powiela „Izwiestia” podaje [illegible] odpowiedź [illegible] Ligi Narodów — [illegible] polski dziennik rządowy.

Powielono na prawach rękopisu

przez odpowiednią [illegible] Niemiec nie zostanie [illegible] Co się tyczy kół angielskich [illegible] A[illegible] nie należy [illegible] z możliwością, że Anglia [illegible] od [illegible] w 3 [illegible] podstawie układu [illegible] [illegible]

[illegible] Daily Telegraph 5.I. [illegible] dypl. [illegible] sprawy [illegible] że w niektórych [illegible] [illegible] konferencja w Lozannie [illegible] [illegible]

[illegible] do lata [illegible] [illegible] się polityczna [illegible] Polska [illegible] że po [illegible] [illegible] [illegible] w swoich [illegible] [illegible] się [illegible] do tego [illegible] dziś [illegible] [illegible] Trudno jest, dzisiaj [illegible] — [illegible] stanowisko zajmie [illegible] odroczenia wszelkich [illegible] w lata [illegible] zapewne nie będzie się [illegible] że nie [illegible] aby [illegible] w sprawie [illegible] komitetu bankierów [illegible] krótkoterminowych kredytów.

[illegible] KRÓTKOWA

[illegible] federacji naddunajskiej [illegible] [illegible] W Austrji [illegible] obecnie [illegible].

Dziennik podaje [illegible] że [illegible] federacji [illegible] między [illegible] zdała się [illegible] nowej [illegible] Europy [illegible]

Vossische Ztg. 7.I. w art. [illegible] federacji [illegible] że prof. Hugelmann [illegible] w Wiedniu [illegible] na powyższy temat, w którym [illegible] [illegible] Prof. [illegible] [illegible] związku [illegible] Niemiec.

[illegible] 6.I. [illegible] w odczycie [illegible] federacji [illegible] Europy w [illegible] plan [illegible] ze jest to [illegible] plan [illegible] Niemiec z [illegible] wschodu na zamknięcie [illegible] Europy centralnej. [illegible] tego planu Austria i Węgry mają być [illegible] Urzeczywistnienie federacji naddunajskiej napotyka [illegible] na opór [illegible], natomiast jest [illegible] zarówno w Austrii, jak i w Węgrzech [illegible] odnowienia monarchii pod [illegible] Habsburgów. [illegible] — [illegible]

[illegible] Warszawa [illegible]